

Smjernice

o procjeni mogućnosti sanacije (članak 15. stavak 5. Uredbe o okviru za oporavak i sanaciju središnjih drugih ugovornih strana)

Sadržaj

1	Područje primjene	4
2	Zakonodavni referentni dokumenti, pokrate i definicije	5
2.1	Zakonodavni referentni dokumenti	5
2.2	Pokrate.....	5
2.3	Definicije	6
3	Svrha.....	7
4	Obveze usklađivanja i izvješćivanja.....	8
4.1	Status smjernica.....	8
4.2	Zahtjevi izvješćivanja.....	8
5	Smjernice o procjeni mogućnosti sanacije središnje druge ugovorne strane	9
5.1	Uvod u smjernice	9
5.2	Smjernica 1. – Načela za procjenu mogućnosti sanacije	9
5.3	Smjernica 2. – Elementi 1.–3.: Pregled i usklađivanje temeljnih linija poslovanja i ključnih aktivnosti.....	12
5.4	Smjernica 3. – Element 4.: Aranžmani za osiguravanje ključnog osoblja, infrastrukture i kapitala.....	14
5.5	Smjernica 4. – Elementi 5. i 6.: Pouzdanost i izvršivost sporazuma o uslugama	16
5.6	Smjernica 5. – Elementi 7. i 8.: Odgovarajuća upravljačka struktura, sporazumi o uslugama	17
5.7	Smjernica 6.– Element 9.: Planovi za nepredviđene događaje i kontinuitet pristupa platnim sustavima i sustavima za namiru.....	19
5.8	Smjernica 7. – Elementi 10.–13.: Mogućnost sanacije iz perspektive povezane s informacijama	20
5.9	Smjernica 8. – Elementi 14.–17.: Jamstva ili transakcije unutar grupe	23
5.10	Smjernica 9. – Elementi 19. i 22.: Primjena sanacijskih instrumenata	25
5.11	Smjernica 10.– Element 20.: Izdavanje novih vlasničkih instrumenata	26
5.12	Smjernica 11. – Elementi 18. i 21.: Mogućnost sanacije iz prekogranične perspektive	27

5.13 Smjernica 12. – Elementi 23.–26.: Učinak na financijske sustave, povjerenje u tržište te platne sustave i sustave za namiru	28
--	----

1 Područje primjene

Tko?

1. Ove se smjernice primjenjuju na sanacijska tijela.

Što?

2. Ove se smjernice primjenjuju u odnosu na članak 15. Uredbe (EU) 2021/23 o okviru za oporavak i sanaciju središnjih drugih ugovornih strana (CCPRRR). Ovim se smjericama utvrđuje zajednički skup aspekata koje sanacijska tijela trebaju uzeti u obzir pri primjeni 26 elemenata iz odjeljka C Priloga Uredbi CCPRRR tijekom provedbe procjena mogućnosti sanacije.

Kada?

3. Ove se smjernice počinju primjenjivati dva mjeseca nakon datuma njihove objave na mrežnom mjestu ESMA-e na službenim jezicima Europske unije.

2 Zakonodavni referentni dokumenti, pokrate i definicije

2.1 Zakonodavni referentni dokumenti

Uredba CCPRRR	Uredba (EU) 2021/23 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2020. o okviru za oporavak i sanaciju središnjih drugih ugovornih strana i o izmjeni uredaba (EU) br. 1095/2010, (EU) br. 648/2012, (EU) br. 600/2014, (EU) br. 806/2014 i (EU) 2015/2365 te direktiva 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2007/36/EZ, 2014/59/EU i (EU) 2017/1132 ¹
Uredba EMIR	Uredba (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj strani i trgovinskom repozitoriju ²
Uredba o ESMA-i	Uredba (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za vrijednosne papire i tržišta kapitala), izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2009/77/EZ ³

2.2 Pokrate

<i>CCP</i>	Središnja druga ugovorna strana
<i>EGP</i>	Europski gospodarski prostor
<i>EK</i>	Europska komisija
<i>ESFS</i>	Europski sustav financijskog nadzora
<i>ESMA</i>	Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala
<i>ESRB</i>	Europski odbor za sistemske rizike
<i>EU</i>	Europska unija
<i>SD</i>	Savjetodavni dokument

¹ SL L 22, 22.1.2021., str. 1.–102.

² SL L 201, 27.7.2012., str. 1.

³ SL L 331, 15.12.2010., str. 84.

2.3 Definicije

4. Ako nije drukčije navedeno, pojmovi upotrijebljeni u ovim smjernicama imaju jednako značenje kao i u Uredbi CCPRRR, Uredbi EMIR i delegiranim uredbama 152/2013 i 153/2013.

3 Svrha

5. Ove se smjernice temelje na članku 15. stavku 5. Uredbe CCPRRR. Cilj je ovih smjernica promicati konvergenciju sanacijskih praksi u vezi s primjenom odjeljka C u skladu s člankom 16. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 1095/2010.
6. Kako bi se postigao taj cilj, ESMA bi uz pružanje smjernica za promicanje konvergencije u pogledu 26 elemenata utvrđenih u odjeljku C trebala općenito promicati konvergenciju sanacijskih praksi u pogledu tih 26 elemenata. Međutim, čak i ako se središnja druga ugovorna strana pridržava aspekata predstavljenih u smjernicama i usklađena je s njima, to ne znači nužno da je sanacija središnje druge ugovorne strane moguća jer sanacijska tijela imaju isključivu odgovornost za procjenu mogućnosti sanacije na temelju svoje stručne prosudbe.
7. Budući da se u smjernicama utvrđuju opći aspekti koje sanacijsko tijelo treba uzeti u obzir, neki od predstavljenih aspekata u smjernicama mogu biti relevantniji za određenu vrstu sanacijskih instrumenta nego drugi aspekti, a opseg njihove primjene na druge sanacijske instrumente prepušten je diskrecijskoj ocjeni sanacijskih tijela. U smjernicama nije naveden iscrpan popis, a sanacijsko tijelo može razmotriti druge ili dodatne aspekte pri procjeni mogućnosti sanacije središnje druge ugovorne strane u skladu s člankom 15. Uredbe CCPRRR.
8. Međutim, kako bi se osigurala usklađena primjena smjernica u mjeri u kojoj je to moguće, sanacijska tijela trebala bi u procjeni mogućnosti sanacije objasniti zašto smjernica ne bi bila relevantna za središnju drugu ugovornu stranu ili ako se u procjeni mogućnosti sanacije upotrebljavaju dodatni aspekti.

4 Obveze usklađivanja i izvješćivanja

4.1 Status smjernica

9. U skladu s člankom 16. stavkom 3. Uredbe o ESMA-i nadležna tijela (koja su sanacijska tijela imenovana u skladu s člankom 3. Uredbe CCPRRR) moraju ulagati napore da se usklade s ovim smjernicama.
10. Nadležna tijela na koja se ove smjernice primjenjuju trebala bi se uskladiti s njima tako da ih prema potrebi uključe u svoje nacionalne pravne i/ili nadzorne okvire.

4.2 Zahtjevi izvješćivanja

11. U roku od dva mjeseca od datuma objave ovih smjernica na mrežnom mjestu ESMA-e na svim službenim jezicima EU-a nadležna tijela na koja se ove smjernice odnose moraju obavijestiti ESMA-u o tome i. jesu li usklađena, ii. da nisu usklađena, no namjeravaju se uskladiti ili iii. da nisu usklađena i ne namjeravaju se uskladiti s ovim smjernicama.
12. U slučaju neusklađenosti nadležna tijela moraju obavijestiti ESMA-u i o razlozima svoje neusklađenosti sa smjernicama, i to u roku od dva mjeseca od datuma objave smjernica na mrežnom mjestu ESMA-e na svim službenim jezicima EU-a.

5 Smjernice o procjeni mogućnosti sanacije središnje druge ugovorne strane

5.1 Uvod u smjernice

ESMA napominje da odjeljak C Priloga Uredbi CCPRRR sadržava upućivanja na „ključne funkcije” i „ključne aktivnosti”, dok se u različitim elementima navedenima u odjeljku C njezina Priloga uglavnom upotrebljava potonji izraz. Uzimajući u obzir definiciju ključnih funkcija iz Uredbe CCPRRR, podrazumijeva se da su ključne aktivnosti središnje druge ugovorne strane dio ključnih funkcija kako su definirane u okviru Uredbe CCPRRR.

ESMA nadalje primjećuje upotrebu pojma „sporazum o razini usluga” u okviru elemenata 5., 7. i 8. i upotrebu pojma „sporazum o uslugama” u okviru elementa 6. Budući da se pojam „sporazumi o uslugama” općenito odnosi i na sporazume o razini usluga, a važan aspekt za procjenu u skladu sa smjernicama jest osigurati da su obuhvaćeni svi relevantni sporazumi o uslugama (neovisno o tome pripadaju li „kategoriji” sporazuma o razini usluga), ESMA stoga u skladu sa smjernicama 4. i 5. upotrebljava pojam „sporazum o uslugama” kako bi obuhvatila obje vrste sporazuma i osigurala procjenu koja se temelji na sadržaju usmjerenom na cilj smjernica 4. i 5.

5.2 Smjernica 1. – Načela za procjenu mogućnosti sanacije

Sanacijsko tijelo trebalo bi upotrijebiti metodu opisanu u nastavku kao smjernicu za procjenu mogućnosti sanacije središnje druge ugovorne strane.

Procjena značajnosti

ESMA napominje da bi utvrđeni razlog za zabrinutost, nedostatak, nesigurnost, prepreka ili ograničenje mogli utjecati na ukupnu procjenu mogućnosti sanacije središnjih drugih ugovornih strana ako predstavljaju bitan razlog za zabrinutost, tj. i. ako su znatnih razmjera, ii. ako je vrlo vjerojatno da će nastati i iii. ako će složenost problema vjerojatno negativno utjecati na mogućnost sanacije.

ESMA stoga predlaže da sanacijsko tijelo uspostavi sustav procjene primjenom tri parametra za procjenu utvrđenog nedostatka, nesigurnosti, prepreke ili ograničenja te za donošenje zaključka o tome je li problem toliko značajan da bi mogao utjecati na mogućnost sanacije središnje druge ugovorne strane.

Smjernica 1.

Pri utvrđivanju mogućnosti sanacije središnjih drugih ugovornih strana sanacijsko tijelo trebalo bi procijeniti jesu li u procjenama relevantnog elementa utvrđeni razlozi za zabrinutost, nedostatci, nesigurnosti, prepreke ili ograničenja te može li bilo koji od tih utvrđenih razloga za zabrinutost, nedostataka, nesigurnosti, prepreka ili ograničenja štetno ili negativno utjecati na mogućnost sanacije središnje druge ugovorne strane, upotrebljavajući elemente navedene u ovoj smjernici 1. za tu procjenu.

Sanacijsko tijelo trebalo bi procjenom značaja, vjerojatnosti i složenosti utvrđenog problema utvrditi može li se smatrati da utvrđeni problem značajno negativno utječe na mogućnost sanacije središnje druge ugovorne strane.

Sanacijsko tijelo trebalo bi upotrijebiti metodu navedenu u ovoj smjernici 1. kako bi procijenilo, s obzirom na posebne značajke središnje druge ugovorne strane i strategije sanacije utvrđene u planu, učinak utvrđenog problema na određeni element sanacije na temelju procjene značajnosti, uzimajući u obzir u načelu tri glavna parametra navedena u nastavku.

Sanacijsko tijelo može se koristiti dostavljenim obrascem i neovisno rangirati smjernice dodjeljivanjem niskog, srednjeg ili visokog rejtinga s obzirom na značaj, vjerojatnost i složenost svakog problema u odnosu na smjernice. Međutim, sanacijsko tijelo može u svojoj procjeni dodijeliti i ukupni rejting za ukupnu mogućnost sanacije središnje druge ugovorne strane i upotrijebiti predložak za dodatno određivanje određenih aspekata koji su materijalno relevantni za procjenu. Sanacijsko tijelo ne mora upotrebljavati taj predložak, nego može izraditi vlastiti predložak za svoje procjene.

Parametar 1. – Značaj

Zaključak o značaju problema donosi se na temelju zajedničke procjene koja se temelji na relevantnosti i opsegu utvrđenog problema.

Relevantnost

Što je utvrđeni problem relevantniji za ishod procjene mogućnosti sanacije, to se veća važnost pridaje tom problemu. Sanacijsko tijelo smatralo bi manje relevantnim problem koji je lako riješiti, čak i ako je složen, ili koji se trenutačno ispravlja ili ublažava na odgovarajući način.

Opseg utvrđenih problema

Značaj je povezan s opsegom utvrđenog problema, a što je veći utjecaj problema na središnju drugu ugovornu stranu, to je vjerojatnije da se utvrđeni problem smatra značajnim za procjenu mogućnosti sanacije. Ako se utvrđeni problem odnosi na vrlo

važan aspekt procjene mogućnosti sanacije, čak i manji problem može dovesti do znatnog rizika jer takav utvrđeni problem može smanjiti izgleda za izvedivost i vjerodostojnost sanacije.

Parametar 2. – Vjerojatnost

Što je veća vjerojatnost da će se problem ostvariti i što je manja jasnoća u pogledu utvrđenog problema (na primjer, ako se opseg problema ne može provjeriti), to je veći rizik od toga da će utvrđeni problem biti značajan za procjenu mogućnosti sanacije jer utvrđeni problem s velikom vjerojatnošću i nedostatkom jasnoće u pogledu svojih posljedica povećava rizik od toga da upotreba sanacijskog instrumenta u konačnici ne bude uspješna te stoga smanjuje mogućnost da sanacija bude izvediva i vjerojatna.

Parametar 3. – Složenost

Što su utvrđeni problem ili struktura grupe, upravljanje ili unutarnji postupci središnje druge ugovorne strane koji se odnose na temeljne linije poslovanja i ključne funkcije s nekim subjektom složeniji, to je veći rizik od toga da utvrđeni problem bude značajan za procjenu mogućnosti sanacije te se smanjuje mogućnost da sanacija bude izvediva i vjerojatna.

Predložak za pomoć sanacijskom tijelu u njegovoj procjeni.

	Otkriveni problem(i)	Značaj (nizak, srednji, visok)	Vjerojatnost (niska, srednja, visoka)	Složenost (niska, srednja, visoka)
GL 2				
GL 3				
GL 4				
GL 5				
GL 6				
GL 7				
GL 8				

GL 9				
GL 10				
GL 11				
GL 12				

5.3 Smjernica 2. – Elementi 1.–3.: Pregled i usklađivanje temeljnih linija poslovanja i ključnih aktivnosti

ESMA napominje da, iako se pojam „ključne aktivnosti” upotrebljava u okviru elemenata 1.–3., podrazumijeva se da su ključne aktivnosti središnje druge ugovorne strane dio ključnih funkcija kako su definirane Uredbom CCPRRR.

ESMA smatra da bi upućivanje na „pravne osobe” u elementu 1. trebalo uključivati sve pravne osobe, unutar grupe središnje druge ugovorne strane ili izvan strukture grupe središnje druge ugovorne strane, koje su važne za središnju drugu ugovornu stranu jer pružaju usluge ili bi na drugi način bile uključene u temeljne linije poslovanja i ključne aktivnosti središnje druge ugovorne strane ili zato što središnja druga ugovorna strana ovisi o takvim pravnim osobama u pogledu funkcioniranja svojih temeljnih linija poslovanja i ključnih aktivnosti. Stoga bi procjena u okviru elementa 1. trebala pridonijeti razumijevanju pregleda koji je provela središnja druga ugovorna strana i pružiti informacije o utvrđenim pravnim osobama koje su utvrđene po temeljnim linijama poslovanja i ključnim aktivnostima središnje druge ugovorne strane, kao i o tome postoje li temeljne linije poslovanja i ključne aktivnosti koje se ne mogu utvrditi po pravnoj osobi te razlog za to.

ESMA smatra da je element 2. usmjeren na pravne i korporativne strukture središnje druge ugovorne strane, tj. pravne subjekte koji su dio grupe središnje druge ugovorne strane te unutarnju organizaciju i strukturu grupe središnje druge ugovorne strane, te shvaća da je cilj procijeniti u kojoj su mjeri pravne i korporativne strukture središnje druge ugovorne strane usklađene s temeljnim linijama poslovanja i ključnim aktivnostima utvrđenima u planu sanacije te se upotrebljavaju u pregledu u okviru elementa 1.

Element 3. usko je povezan s elementom 2. jer se u toj procjeni razmatraju slični aspekti kao u elementu 2., ali s razlikom što je procjena usmjerena na stvarni rizik da bi struktura središnje druge ugovorne strane mogla, odnosno u kojoj bi mjeri mogla spriječiti upotrebu sanacijskih instrumenata.

U smjernici 2. navodi se zajednički skup aspekata koje bi sanacijsko tijelo trebalo upotrebljavati za procjenu elemenata 1.–3. navedenih u odjeljku C Priloga Uredbi CCPRRR.

Smjernica 2.

Sanacijsko tijelo trebalo bi razmotriti i. u kojoj mjeri središnja druga ugovorna strana može utvrditi temeljne linije poslovanja i ključne aktivnosti po pravnim osobama, ii. u kojoj su mjeri korporativne strukture usklađene s temeljnim linijama poslovanja i ključnim aktivnostima te iii. u kojoj mjeri pravna struktura središnje druge ugovorne strane sprječava primjenu sanacijskih instrumenata zbog složenosti grupe (elementi 1.–3. odjeljka C Priloga Uredbi CCPRRR), i to procjenom sljedećih aspekata:

(1) je li i u kojoj mjeri središnja druga ugovorna strana utvrdila svoje temeljne linije poslovanja i ključne aktivnosti

(2) je li i u kojoj mjeri središnja druga ugovorna strana utvrdila svoje temeljne linije poslovanja i ključne aktivnosti po pravnim osobama te je li pregled središnje druge ugovorne strane sveobuhvatan i ažuran

(3) jesu li u pregledu utvrđene pravne osobe, kao što su pružatelji ključnih ili bitnih usluga, te opisuju li se u pregledu opseg i pojedinosti o temeljnim linijama poslovanja i ključnim aktivnostima utvrđenima za svaku tako utvrđenu pravnu osobu

(4) je li u pregledu temeljnih linija poslovanja i ključnih aktivnosti u odnosu na pravne i korporativne strukture središnje druge ugovorne strane utvrđeno sljedeće:

- a) usklađenosti između, s jedne strane, različitih usluga poravnanja koje pruža središnja druga ugovorna strana i, s druge strane, organizacije središnje druge ugovorne strane ili je utvrđeno da postoje ograničene usklađenosti ili da usklađenosti uopće ne postoje
- b) da postoji nekoliko pravnih osoba u strukturi grupe središnje druge ugovorne strane i u kojoj mjeri broj pravnih osoba povećava složenost grupe ili postoje li druge naznake da je struktura središnjih drugih ugovornih strana previše složena i
- c) može li vlasnička struktura središnje druge ugovorne strane ugroziti mogućnost sanacije središnje druge ugovorne strane: primjerice, je li utvrđeno da vlasnička struktura dovodi do složenih modela odlučivanja, oslanjanja na vlasnike ili druge pravne osobe unutar grupe za upotrebu sanacijskih instrumenata, podrazumijeva složene vlasničke strukture ili uključuje vlasnike sa složenim ili javnim vlasništvom

(5) jesu li u pregledu utvrđene usluge poravnanja koje bi se lakše mogle izdvojiti od drugih usluga poravnanja središnje druge ugovorne strane.

5.4 Smjernica 3. – Element 4.: Aranžmani za osiguravanje ključnog osoblja, infrastrukture i kapitala

Cilj je ove smjernice 3. dati upute o tome kako bi sanacijsko tijelo trebalo procijeniti izvedivost i vjerodostojnost aranžmana koje je središnja druga ugovorna strana uspostavila kako bi osigurala ključno osoblje, infrastrukturu, financiranje, likvidnost i kapital za potporu i održavanje temeljnih linija poslovanja i ključnih aktivnosti.

Glavna je svrha ove smjernice 3. utvrditi rizike u uspostavljenim aranžmanima, kao što je rizik od toga da ih se ne poštuje kako je predviđeno u sanaciji ili rizik od toga da budu osjetljivi na određene mjere ili događaje.

U smjernici 3. navodi se zajednički skup aspekata koje bi sanacijsko tijelo trebalo upotrebljavati za procjenu elementa 4. navedenog u odjeljku C Priloga Uredbi CCPRRR.

Smjernica 3.

Sanacijsko tijelo trebalo bi razmotriti u kojoj mjeri postoje aranžmani za osiguravanje ključnog osoblja, infrastrukture, financiranja, likvidnosti i kapitala za potporu i održavanje temeljnih linija poslovanja i ključnih aktivnosti (element 4. odjeljka C Priloga Uredbi CCPRRR), i to procjenom sljedećih aspekata:

(1) je li središnja druga ugovorna strana uspostavila aranžmane kojima se osigurava ključno osoblje za podršku i održavanje temeljnih linija poslovanja i ključnih aktivnosti te jesu li takvi aranžmani primjereni i dovoljno pouzdani, imajući na umu mjeru u kojoj bi takvi aranžmani mogli biti podložni ograničenjima koja proizlaze iz nacionalnog prava, na primjer, procjenom:

- a) onoga što je predviđeno pravilnikom o osoblju središnje druge ugovorne strane i uvjetima zapošljavanja u slučaju sanacije središnje druge ugovorne strane i
- b) u kojoj bi se mjeri u sanaciji očuvali radni odnosi ključnih zaposlenika središnje druge ugovorne strane i je li središnja druga ugovorna strana dobila unutarnje ili vanjske pravne savjete kojima se to podržava

(2) jesu li postojeći aranžmani za osiguravanje kontinuiranog pristupa ključnoj infrastrukturi kao što su prostorije, telekomunikacijske usluge, informacijska tehnologija, licencije za softver i druge materijalne licencije prava intelektualnog vlasništva, hardver, primjerice poslužitelji i druga informatička oprema, i električna energija primjereni i pouzdani za podršku i održavanje temeljnih linija poslovanja i ključnih aktivnosti središnje druge ugovorne strane kako bi se središnjoj drugoj ugovornoj strani omogućio daljnji rad temeljnih linija poslovanja i ključnih aktivnosti.

Kako bi se procijenila pouzdanost odnosa s različitim infrastrukturama, procjena bi trebala obuhvatiti način na koji bi sanacija mogla utjecati na aranžmane s takvim infrastrukturama. Sanacijsko tijelo trebalo bi, primjerice, procijeniti sljedeće:

- a) mogućnost otkazivanja, suspenzije ili izmjene prava pristupa tim infrastrukturama zbog sanacije središnje druge ugovorne strane
- b) kontinuirani pristup relevantnim infrastrukturama u koje središnja druga ugovorna strana može djelomice ili u cijelosti prenijeti svoje usluge poravnanja u okviru sanacijskih instrumenata i
- c) neprekidnost pristupa postojećeg pružatelja usluga ključnim infrastrukturama tijekom sanacije u razumnom razdoblju i pod istim uvjetima

(3) jesu li primjereni postojeći aranžmani kako bi se osiguralo financiranje s ciljem podrške i održavanja temeljne linije poslovanja ili ključne aktivnosti i u kojoj bi mjeri takvi aranžmani ostali valjani u sanaciji te u kojoj su mjeri prenosivi u slučaju prodaje instrumenta poslovanja ili instrumenta prijelazne središnje druge ugovorne strane. Sanacijsko tijelo trebalo bi, primjerice, procijeniti sljedeće:

- a) u kojoj je mjeri središnja druga ugovorna strana izvršila prethodne dogovore za prijevremena plaćanja relevantnih usluga u razumnom razdoblju i
- b) jesu li sredstva za takvo prijevremeno plaćanje dovoljno zaštićena i osigurana s pomoću dovoljno likvidne imovine

(4) jesu li postojeći aranžmani za osiguravanje likvidnosti središnje druge ugovorne strane dobro strukturirani kako bi bili valjani i u sanaciji i je li središnja druga ugovorna strana uspostavila odgovarajuće aranžmane (npr. namjenske gotovinske račune) za brzo i neometano utvrđivanje izvora likvidnosti dodijeljenih određenoj temeljnoj liniji poslovanja ili ključnoj aktivnosti središnje druge ugovorne strane

(5) pružaju li postojeći aranžmani za osiguranje kapitala kojim se podržavaju temeljne linije poslovanja i ključne aktivnosti namjenska sredstva u strukturi kapitala središnje druge ugovorne strane te bi li takav kapital vjerojatno i dalje bio valjan u sanaciji i jesu li takvi aranžmani strukturirani na temelju temeljne linije poslovanja i ključne aktivnosti. Sanacijsko tijelo trebalo bi, primjerice, procijeniti sljedeće:

- a) iznos zaštićenih namjenskih (uključujući neiskorištenih) sredstava središnje druge ugovorne strane za podršku i održavanje svake temeljne linije poslovanja i ključne aktivnosti
- b) u kojoj su mjeri vlastiti aranžmani za likvidnost članova sustava poravnanja primjereni i izvršivi kako bi se osiguralo da mogu ispuniti svoje obveze prema središnjoj drugoj ugovornoj strani i
- c) u kojoj se mjeri relevantna financijska sredstva drže odvojeno od ostale imovine grupe.

5.5 Smjernica 4. – Elementi 5. i 6.: Pouzdanost i izvršivost sporazuma o uslugama

Cilj je ove smjernice 4. pružiti smjernice o tome kako bi sanacijsko tijelo trebalo procijeniti izvedivost i vjerodostojnost aranžmana koje je donijela središnja druga ugovorna strana kako bi se osigurala pouzdanost i izvršivost sporazuma o uslugama središnje druge ugovorne strane u slučaju sanacije (neovisno o tome pripadaju li „kategoriji” sporazuma o razini usluga).

Stoga bi glavni cilj ove smjernice 4. bio utvrditi postoje li sporazumi o uslugama i, ako postoje, jesu li pouzdani te, osim toga, jesu li u sporazumima o uslugama središnje druge ugovorne strane predviđeni odgovarajući aranžmani kojima se osigurava da sanacija središnje druge ugovorne strane vjerojatno neće prekinuti, otkazati ili negativno utjecati na pružanje usluga na temelju sporazuma o uslugama te da će oni ostati potpuno izvršivi u scenariju sanacije.

U smjernici 4. navodi se zajednički skup aspekata koje bi sanacijsko tijelo trebalo upotrebljavati za procjenu elemenata 5. i 6. navedenih u odjeljku C Priloga Uredbi CCPRRR.

Smjernica 4.

Sanacijsko tijelo trebalo bi razmotriti u kojoj mjeri sporazumi o uslugama postoje, jesu li pouzdani i ostaju li potpuno izvršivi u slučaju sanacije središnje druge ugovorne strane (elementi 5. i 6. odjeljka C Priloga Uredbi CCPRRR), i to procjenom sljedećih aspekata:

- (1) ima li središnja druga ugovorna strana evidenciju različitih pružatelja usluga i sporazuma o uslugama koji su relevantni za središnju drugu ugovornu stranu kako bi se osigurala njezine temeljne linije poslovanja i ključne aktivnosti
- (2) je li i u kojoj mjeri u sporazumima o uslugama koji su relevantni za središnju drugu ugovornu stranu kako bi se osigurala njezine temeljne linije poslovanja i ključne aktivnosti posebno predviđena situacija u kojoj središnja druga ugovorna strana ulazi u sanaciju te u kojoj mjeri ključne aktivnosti i temeljne linije poslovanja sadržavaju posebne aranžmane kojima se osigurava da su sporazumi o uslugama pouzdani i u potpunosti izvršivi u sanaciji središnjih drugih ugovornih strana te bi li ti posebni aranžmani bili prikladni i učinkoviti za postizanje cilja potpune izvršivosti u slučaju sanacije središnje druge ugovorne strane. Sanacijska tijela trebala bi, primjerice, procijeniti sljedeće:
 - a) u kojoj mjeri sporazumi o uslugama koji su i dalje u potpunosti izvršivi u slučaju sanacije središnje druge ugovorne strane primjereno i dovoljno obuhvaćaju glavne dijelove usluga koje su središnjoj drugoj ugovornoj strani (ili dijelu središnje druge ugovorne strane) potrebne za nastavak ponude temeljnih linija poslovanja i ključnih aktivnosti

- b) u kojoj mjeri sporazumi o uslugama relevantni za središnju drugu ugovornu stranu sadržavaju prepreke ili ograničenja u pogledu primjenjivosti i izvršivosti određenog sporazuma o uslugama ili dijela sporazumâ o uslugama u sanaciji središnje druge ugovorne strane
- c) u kojoj mjeri uvjeti (uključujući određivanje cijena usluge i druge ključne aspekte sporazuma) ostaju nepromijenjeni te na njih ne utječe ulazak središnje druge ugovorne strane u sanaciju.

5.6 Smjernica 5. – Elementi 7. i 8.: Odgovarajuća upravljačka struktura, sporazumi o uslugama

Sanacijska tijela trebala bi utvrditi jesu li organizacijske jedinice / osobe u upravljačkoj strukturi središnje druge ugovorne strane na odgovarajući način uključene u upravljanje sporazumima o uslugama kako bi se osigurala usklađenost s unutarnjim politikama koje se primjenjuju na sporazume o uslugama te postoje li stoga odgovarajući sustavi provjere i ravnoteže kako bi se osiguralo da se sporazumi o uslugama sklapaju i da se njima upravlja u skladu s unutarnjim politikama središnje druge ugovorne strane. Kako je prethodno navedeno, pojam „sporazum o uslugama” upotrebljavat će se u smjernicama kako bi se obuhvatile sve vrste sporazuma o uslugama (neovisno o tome pripadaju li „kategoriji” sporazuma o razini usluga). Sanacijska tijela trebala bi utvrditi ima li središnja druga ugovorna strana uspostavljen postupak prijenosa usluga koje se trećim stranama pružaju na temelju njezinih sporazuma o uslugama (na primjer u vezi s instrumentom prodaje poslovanja ili instrumentom prijelazne središnje druge ugovorne strane) u slučaju izdvajanja temeljnih linija poslovanja ili ključnih funkcija. U slučaju sanacije središnje druge ugovorne strane, postojanje takvog postupka prijenosa bit će ključno za provedbu sanacijskog instrumenta prodaje poslovanja ili sanacijskog instrumenta prijelazne središnje druge ugovorne strane.

U smjernici 5. navodi se zajednički skup elemenata i aspekata koje bi sanacijsko tijelo trebalo upotrebljavati za procjenu elemenata 7. i 8. navedenih u odjeljku C Priloga Uredbi CCPRRR.

Smjernica 5.

Sanacijsko tijelo trebalo bi razmotriti u kojoj je mjeri upravljačka struktura središnje druge ugovorne strane primjerena za upravljanje i osiguravanje usklađenosti s unutarnjim politikama središnje druge ugovorne strane s obzirom na njezine sporazume o uslugama te ima li središnja druga ugovorna strana postupak prijenosa usluga koje se trećim stranama pružaju na temelju sporazuma o uslugama u slučaju izdvajanja temeljnih linija poslovanja ili ključnih funkcija (elementi 7. i 8. odjeljka C Priloga Uredbi CCPRRR), i to procjenom sljedećih aspekata:

(1) pružaju li interne smjernice o obveznom sadržaju sporazuma o uslugama u vezi s temeljnim linijama poslovanja ili ključnim funkcijama središnje druge ugovorne strane dovoljno jasne kvantitativne i kvalitativne parametre na temelju kojih se mogu pratiti relevantni sporazumi o uslugama

(2) jesu li postojeći sustavi i upravljačke strukture primjereni za osiguravanje usklađenosti s unutarnjim politikama za svaki sporazum o uslugama, uzimajući u obzir, primjerice, sljedeće:

- a) postoji li centralizirana upravljačka funkcija ili posebni upravitelj sporazuma o uslugama unutar organizacijske jedinice, koji upravlja sporazumima o uslugama u odnosu na relevantnu temeljnu liniju poslovanja ili ključne funkcije
- b) jesu li organizacijska jedinica i linije izvješćivanja imenovanog upravitelja za svaki sporazum o uslugama jasno definirane u upravljačkoj ili rukovodećoj strukturi središnje druge ugovorne strane i
- c) jesu li pravne funkcije i/ili funkcije praćenja usklađenosti uključene ili uzete u obzir kako bi se osigurala usklađenost s unutarnjim politikama za sporazume o uslugama

(3) jesu li sporazumi o uslugama prenosivi (ili obnovljeni ili ponovno potvrđeni, ovisno o slučaju u skladu s relevantnim pravom kojim se uređuje ugovor), među ostalim i u situaciji u kojoj je predviđeno da će sanacijsko tijelo upotrijebiti sanacijski instrument prodaje poslovanja ili sanacijski instrument prijelazne središnje druge ugovorne strane. Kako bi procijenilo prenosivost, sanacijsko tijelo trebalo bi procijeniti u kojoj mjeri:

- a) sporazumi o uslugama uređuju mogućnost da sanacijsko tijelo u sanaciji prenese relevantnu uslugu na novu središnju drugu ugovornu stranu
- b) sporazumi o uslugama predviđaju podršku pri prijenosu ili otkazivanju ugovora do kojih je došlo tijekom sanacije
- c) uvjeti sporazuma o uslugama u slučaju sanacije središnje druge ugovorne strane predviđaju aranžmane procesa migracije središnje druge ugovorne strane i
- d) postoje prepreke pravne prirode za prijenos usluga, primjerice u odnosu na klijenta središnje druge ugovorne strane, kao što su zahtjevi u vezi sa zaštitom osobnih podataka ili zahtjevi u vezi s ponovnom pripremom ugovora.

5.7 Smjernica 6.– Element 9.: Planovi za nepredviđene događaje i kontinuitet pristupa platnim sustavima i sustavima za namiru

Središnja druga ugovorna strana mora imati uspostavljene postupke i aranžmane kako bi se osigurao kontinuitet ključnih funkcija središnje druge ugovorne strane. Nadalje, središnje druge ugovorne strane, operateri platnih sustava i operateri sustava za namiru trebali bi u svojim ugovornim odnosima ili operativnim pravilima utvrditi postupke kojima se uređuju uvjeti pod kojima središnja druga ugovorna strana u sanaciji može nastaviti pristupati takvim platnim sustavima i sustavima za namiru.

Sanacijsko tijelo trebalo bi procijeniti izvedivost i vjerodostojnost planova za nepredviđene događaje kojima se osigurava kontinuiran pristup platnim sustavima i sustavima za namiru.

U smjernici 6. navodi se zajednički skup elemenata i aspekata koje bi sanacijsko tijelo trebalo upotrebljavati za procjenu elementa 9. navedenog u odjeljku C Priloga Uredbi CCPRRR.

Smjernica 6.

Sanacijsko tijelo trebalo bi razmotriti u kojoj mjeri postoje planovi i mjere za nepredviđene događaje kojima se osigurava kontinuitet pristupa platnim sustavima i sustavima za namiru (element 9. odjeljka C Priloga Uredbi CCPRRR), i to procjenom sljedećih aspekata:

osigurava li plan za nepredviđene događaje na odgovarajući način kontinuirani pristup platnim sustavima i sustavima za namiru te predviđa li plan za nepredviđene događaje korake koje treba poduzeti u slučaju sanacije središnje druge ugovorne strane, kako bi se osigurao kontinuirani pristup platnim sustavima i sustavima za namiru, uzimajući u obzir, na primjer:

- a) jesu li mjere predviđene planovima za nepredviđene događaje prikladne za nastavak ispunjavanja bitnih obveza koje se primjenjuju na središnju drugu ugovornu stranu i za maksimalno povećanje vjerojatnosti kontinuiranog pristupa platnim sustavima i sustavima za namiru te nastavka pružanja usluga središnjoj drugoj ugovornoj strani
- b) je li plan za nepredviđene događaje dovoljno detaljan da obuhvati različite scenarije u pristupu platnim sustavima i sustavima za namiru u sanaciji te sadržava li plan za nepredviđene događaje pojedinosti o tome kako bi promjene mogle utjecati na pristup sustavima, kao što su promjena banke namire i utvrđivanje zamjenskih rješenja (od namire u gotovom novcu komercijalne banke do namire u novcu središnje banke) te trenutak takvih promjena (prekonoćno ili unutarodnevno)
- c) jesu li u planu za nepredviđene događaje točno utvrđene bitne obveze na temelju pravila poslovanja operatera platnog sustava i/ili sustava za namiru u relevantnim

jurisdikcijama, koje bi se primjenjivale u scenariju sanacije, kao što su dodatni (ili izvanredni) financijski zahtjevi, zahtjevi u pogledu informacija i operativni zahtjevi i

- d) osigurava li se planom za nepredviđene događaje kontinuitet pristupa platnim sustavima i sustavima za namiru i u situaciji u kojoj središnja druga ugovorna strana u sanaciji prenosi dio svojih usluga, za preostali dio središnje druge ugovorne strane, kao i za dijelove koji će se prenijeti.

5.8 Smjernica 7. – Elementi 10.–13.: Mogućnost sanacije iz perspektive povezane s informacijama

Točnost i potpunost informacija i kontinuirani protok informacija tijekom postupka sanacije od središnje druge ugovorne strane do sanacijskog tijela i obratno odlučujući su čimbenici za uspješnu sanaciju središnje druge ugovorne strane.

U smjernici 7. navodi se zajednički skup elemenata i aspekata koje bi sanacijsko tijelo trebalo upotrebljavati za procjenu elemenata 10.–13. navedenih u odjeljku C Priloga Uredbi CCPRRR.

Smjernica 7.

Sanacijsko tijelo trebalo bi razmotriti u kojoj mjeri postoje odgovarajući upravljački informacijski sustavi kako bi se osiguralo da sanacijska tijela mogu prikupljati točne i potpune informacije o temeljnim linijama poslovanja i ključnim aktivnostima kako bi se olakšalo brzo donošenje odluka te kako bi upravljački informacijski sustavi mogli u svakom trenutku pružiti informacije nužne za djelotvornu sanaciju središnje druge ugovorne strane, čak i u slučaju okolnosti koje se brzo mijenjaju. Sanacijsko tijelo trebalo bi razmotriti i u kojoj je mjeri središnja druga ugovorna strana testirala svoje upravljačke informacijske sustave u stresnim scenarijima te može li središnja druga ugovorna strana osigurati kontinuitet svojih upravljačkih informacijskih sustava i za dotičnu središnju drugu ugovornu stranu i za novu središnju drugu ugovornu stranu u slučaju izdvajanja ključnih aktivnosti i temeljnih linija poslovanja od ostatka aktivnosti i linija poslovanja (elementi 10.–13. odjeljka C Priloga Uredbi CCPRRR). Sanacijsko tijelo to bi trebalo razmotriti procjenom sljedećih aspekata:

(1) jesu li informacije sadržane u upravljačkim informacijskim sustavima u vezi s temeljnim linijama poslovanja i ključnim aktivnostima (uključujući informacije o vlasništvu nad imovinom i infrastrukturom, određivanju cijena, ugovornim pravima i sporazumima te o mehanizmima eksternalizacije) relevantne, primjerene i dovoljno sveobuhvatne kako bi se osiguralo utemeljeno i brzo donošenje odluka

(2) jesu li upravljački informacijski sustavi središnje druge ugovorne strane ispunili sljedeće:

- a) primjereno su uspostavljeni i dobro osmišljeni kako bi se pružile dostupne, relevantne, točne i potpune informacije o temeljnim linijama poslovanja i ključnim aktivnostima
- b) primjenjuju postupke kojima se osigurava da su informacije koje se prikupljaju i pohranjuju u upravljačkim informacijskim sustavima usmjerene, dobro strukturirane, diferencirane i označene kako bi se u okolnostima hitnog donošenja odluka ili u uvjetima koji se brzo mijenjaju relevantne informacije mogle utvrditi djelotvorno i brzo
- c) primjenjuju funkcije pretraživanja koje obuhvaćaju različite upravljačke informacijske sustave kako bi se osigurala dostupnost relevantnih informacija u kratkom roku
- d) osiguravaju da su informacije pouzdane i jasne te da se mogu pronaći u čitljivom formatu i da se različite informacije mogu upotrebljavati zajedno na učinkovit način, da su kompatibilne s različitim sustavima i da se mogu pretvoriti u format koji se može dijeliti radi brzog donošenja odluka
- e) primjenjuju automatizirane aranžmane i postupke za prikupljanje podataka i, ako takvi automatizirani postupci nisu dostupni, u kojoj se mjeri takvi unosi podataka mogu obavljati ručno
- f) osiguravaju da se informacije ažuriraju kontinuirano ili u unaprijed definiranim vremenskim razmacima, rjeđe u uobičajenim poslovnim okolnostima, češće u situaciji oporavka, i da se provode mjere kojima se određene informacije redovito ažuriraju u fazi sanacije kako je dogovoreno sa sanacijskim tijelom
- g) primjenjuju odgovarajuću kategorizaciju informacija u skladu s njihovom korisnošću u sanaciji, pri čemu se informacije ključne za uspješnu sanaciju, kao što su informacije o odabiru, aktivaciji i upotrebi sanacijskih instrumenata, prioritetno ažuriraju u odnosu na druge vrste informacija kako bi se osigurala relevantnost, točnost i dostupnost relevantnih informacija u sanaciji
- h) imaju sposobnost pružanja informacija ključnih za djelotvornu sanaciju središnje druge ugovorne strane u svakom trenutku, čak i u uvjetima koji se brzo mijenjaju, uključujući informacije o svakom članu ili članovima sustava poravnania i/ili pozicijama klijenta po financijskom instrumentu koji je poravnana, kao i iznos odgovarajućih objavljenih iznosa nadoknade i ugovora o financijskom kolateralu
- i) strukturirani su tako da (prema potrebi) osiguravaju kontinuitet dijeljenja i pohrane informacija u okviru upravljačkih informacijskih sustava u sanaciji, ako, na primjer, sanacijski instrumenti mogu dovesti do i. izdvajanja ključnih aktivnosti i temeljnih linija poslovanja od ostatka poslovanja i linija poslovanja, ii. nove

središnje druge ugovorne strane, iii. prijelazne središnje druge ugovorne strane ili iv. bilo kojeg drugog rezultata primijenjenog sanacijskog instrumenta i

- j) pružaju sveobuhvatan repozitorij bitnih sporazuma o uslugama koji se može pretraživati i pružaju odgovarajuće informacije o i. vrsti usluga koje se pružaju u okviru sporazuma te o tome je li sporazum o uslugama potreban za obavljanje ključnih funkcija i temeljnih linija poslovanja, ii. vrsti pružatelja usluga (unutargrupna, eksternalizirana ili vanjska usluga) i o tome koje pravne osobe pružaju, a koja pravna osoba prima usluge te iii. sporazumima o uslugama utvrđenima kako bi se pomoglo u sastavljanju prijelaznih sporazuma o uslugama u slučajevima u kojima bi na njih utjecao sanacijski instrument, kao što je sanacijski instrument prodaje ili sanacijski instrument prijelazne središnje druge ugovorne strane

(3) hoće li sanacijsko tijelo imati relevantan pristup upravljačkim informacijskim sustavima i informacijama potrebnima za donošenje odgovarajućih odluka i primjenu sanacijskih ovlasti posebno u kojoj mjeri sanacijsko tijelo ima:

- a) potpun pristup informacijama koje su korisne, potrebne ili ključne za donošenje odgovarajućih odluka i primjenu sanacijskih ovlasti
- b) neovisan pristup upravljačkim informacijskim sustavima u okviru internetskih portala tijekom sanacije
- c) uspostavljena ograničenja vanjskog pristupa takvim upravljačkim informacijskim sustavima i može li se određenim informacijama pristupiti samo u prostorijama središnje druge ugovorne strane i
- d) mogućnost da sanacijsko tijelo dijeli informacije unutar tijela neovisnim procjeniteljima imenovanima u skladu s Uredbom CCPRRR i drugim subjektima u primjeni sanacijskih instrumenata, na primjer u kojoj se mjeri informacijama može upravljati, u kojoj se mjeri one mogu preuzimati i dijeliti unutar sustava i izvan sustava, s obzirom na to da mogućnost dijeljenja informacija prema potrebi može biti od ključne važnosti u vremenski ograničenoj situaciji sanacije

(4) je li središnja druga ugovorna strana testirala upravljačke informacijske sustave središnje druge ugovorne strane u stresnim scenarijima koje je definiralo sanacijsko tijelo te uzima li se pritom u obzir učestalost takvih testiranja i njihov opseg te na koji se način bilježe i prate nedostaci ili utvrđena ograničenja, kao i jesu li informacije u upravljačkom informacijskom sustavu primjereno testirane, nadzirane i provjerava li im se redovito kvaliteta

(5) može li središnja druga ugovorna strana primjenom sanacijskih instrumenata osigurati kontinuitet svojih upravljačkih informacijskih sustava u odnosu na svoje temeljne linije

poslovanja i ključne aktivnosti i središnjoj drugoj ugovornoj strani u sanaciji i drugim uključenim subjektima. Pri provedbi te procjene sanacijsko tijelo trebalo bi procijeniti:

- a) u kojoj mjeri upravljački informacijski sustavi središnje druge ugovorne strane omogućuju izdvajanje informacija od ostatka aktivnosti i linija poslovanja, ovisno o tome odnose li se na određeni dio temeljnih linija poslovanja središnje druge ugovorne strane ili na njezine ključne aktivnosti
- b) u kojoj mjeri središnja druga ugovorna strana održava rezervne upravljačke informacijske sustave u okviru protokola o osiguravanju redundancije za potrebe kontinuiteta poslovanja i u kojoj bi se mjeri takvi sustavi mogli upotrebljavati u situaciji u kojoj su temeljne linije poslovanja i/ili ključne aktivnosti izdvojene od ostatka aktivnosti i linija poslovanja
- c) hoće li, kako bi se omogućila primjena instrumenta prodaje poslovanja ili instrumenta prijelazne središnje druge ugovorne strane, središnja druga ugovorna strana morati udvostručiti, izmijeniti ili obnoviti licencije za softver ili intelektualno vlasništvo i
- d) u kojoj mjeri upravljački informacijski sustav omogućuje neprekidan protok informacija između ostatka aktivnosti i linija poslovanja središnje druge ugovorne strane i svih izdvojenih ključnih aktivnosti i temeljnih linija poslovanja, ako je to potrebno, kako bi se osigurao kontinuitet ključnih funkcija središnje druge ugovorne strane.

5.9 Smjernica 8. – Elementi 14.–17.: Jamstva ili transakcije unutar grupe

Cilj je smjernice 8. pružiti smjernice o tome kako bi sanacijsko tijelo trebalo procijeniti rizike u sanaciji koji proizlaze iz odnosa unutar grupe (jamstva i transakcije) i utvrditi je li sanacija središnje druge ugovorne strane izvediva s obzirom na takve odnose unutar grupe. ESMA napominje da se čini da je predviđeno da se jamstva unutar grupe procjenjuju na oba načina, tj. kada ih pruža središnja druga ugovorna strana i kada se pružaju središnjoj drugoj ugovornoj strani.

U smjernici 8. navodi se zajednički skup elemenata i aspekata koje bi sanacijsko tijelo trebalo upotrebljavati za procjenu elemenata 14.–17. navedenih u odjeljku C Priloga Uredbi CCPRRR.

Smjernica 8.

Sanacijsko tijelo trebalo bi razmotriti u kojoj se mjeri jamstva unutar grupe pružaju ili primaju odnosno transakcije unutar grupe sklapaju pod tržišnim uvjetima i jesu li sustavi upravljanja rizicima koji se odnose na ta jamstva pouzdani, u kojoj se mjeri uporabom jamstava ili transakcija unutar grupe povećava rizik od zaraze unutar grupe i u kojoj bi mjeri sanacija središnje druge ugovorne strane mogla imati negativan učinak na neki drugi dio njezine grupe, osobito ako takva grupa uključuje druge infrastrukture financijskog tržišta u sanaciji središnje druge ugovorne strane (elementi 14.–17. odjeljka C Priloga Uredbi CCPRRR), i to procjenom sljedećih aspekata:

- (1) provode li se i. jamstva unutar grupe ili ii. transakcije unutar grupe pod tržišnim uvjetima. Pri procjeni sanacijsko tijelo trebalo bi uzeti u obzir sljedeće:
 - a) u kojoj su mjeri jamstva unutar grupe sklopljena pod nepristranim tržišnim uvjetima, uzimajući u obzir cijenu i uvjete jamstva
 - b) u kojoj su mjeri transakcije unutar grupe sklopljene pod nepristranim tržišnim uvjetima, uzimajući u obzir cijenu i uvjete jamstva
 - c) u kojoj mjeri upotreba jamstava ili transakcija unutar grupe povećava rizik od zaraze unutar grupe, uzimajući u obzir aspekte kao što su raspodjela obveza i gubitaka unutar grupe i
 - d) u kojoj bi mjeri sanacija središnje druge ugovorne strane mogla imati negativan učinak na drugi dio njezine grupe, posebno ako takva grupa obuhvaća druge infrastrukture financijskog tržišta, uzimajući u obzir jesu li jamstva ili transakcije unutar grupe sklopljeni pod povoljnim uvjetima i njihov učinak na sanaciju
- (2) obuhvaćaju li sustavi središnje druge ugovorne strane za upravljanje rizicima takva jamstva unutar grupe te je li sustav primjeren i pouzdan. To se može procijeniti razmatranjem načina na koji sustav upravljanja rizicima kvantificira i prikazuje rizik koji proizlazi iz takvih jamstava u slučajevima u kojima je središnja druga ugovorna strana i. jamac ili ii. ima koristi od takvog jamstva unutar grupe i koje vrste aranžmana postoje za upravljanje rizicima u okviru takvih jamstava unutar grupe te jesu li ti aranžmani centralizirani na razini grupe i bi li takva jamstva mogla predstavljati značajan korelacijski rizik
- (3) obuhvaćaju li sustavi upravljanja rizicima središnje druge ugovorne strane takve transakcije unutar grupe te je li sustav primjeren i pouzdan, što se može procijeniti uzimajući u obzir način na koji sustav upravljanja rizikom kvantificira i prikazuje iznos obveza i izloženosti koji će vjerojatno proizaći iz bilo kojih transakcija unutar grupe.

5.10 Smjernica 9. – Elementi 19. i 22.: Primjena sanacijskih instrumenata

Cilj je smjernice 9. pružiti smjernice o tome kako bi sanacijsko tijelo trebalo procijeniti izvedivost sanacije središnje druge ugovorne strane, uzimajući u obzir sposobnost i vjerodostojnost primjene sanacijskih instrumenata kako je predviđeno planom sanacije.

U smjernici 9. navodi se zajednički skup elemenata i aspekata koje bi sanacijsko tijelo trebalo upotrebljavati za procjenu elemenata 19. i 22. navedenih u odjeljku C Priloga Uredbi CCPRRR.

Smjernica 9.

Sanacijsko tijelo trebalo bi razmotriti izvedivost i vjerodostojnost primjene sanacijskih instrumenata na način kojim se ostvaruju ciljevi sanacije, s obzirom na dostupne instrumente, strukturu središnje druge ugovorne strane i moguće učinke na članove sustava poravnanja i, ako je to primjenjivo, njihove klijente, ostale druge ugovorne strane i zaposlenike te mjere koje bi mogla poduzeti tijela zemalja izvan EU-a (elementi 19. i 22. odjeljka C Priloga Uredbi CCPRRR), i to procjenom sljedećih aspekata:

- (1) jesu li sanacijski instrumenti primjereni središnjoj drugoj ugovornoj strani
- (2) u kojoj bi mjeri predviđena primjena sanacijskih instrumenata mogla osigurati postizanje ciljeva sanacije utvrđenih u članku 21. Uredbe CCPRRR
- (3) bi li provedba odabranog sanacijskog instrumenta (ili više njih) utjecala na članove sustava poravnanja i, ako je primjenjivo, njihove klijente, primjerice povećanjem troškova poravnanja, stvaranjem dodatnih troškova ili obveza ili smanjenjem dostupnosti usluga poravnanja
- (4) može li provedba odabranog sanacijskog instrumenta (ili više njih) negativno utjecati na druge ugovorne strane središnje druge ugovorne strane (osim članova sustava poravnanja i klijenata) ili unutarnje dionike, kao što su zaposlenici
- (5) mogu li tijela zemlje izvan EU-a poduzeti mjere kao što su zamrzavanje imovine središnje druge ugovorne strane ili njezina financijskog kolaterala ili se protiviti njihovoj prenosivosti u slučaju primjene instrumenta prodaje poslovanja ili instrumenta prijelazne središnje druge ugovorne strane.

5.11 Smjernica 10.– Element 20.: Izdavanje novih vlasničkih instrumenata

Cilj je smjernice 10. pružiti smjernice o izvedivosti i vjerodostojnosti mogućeg novog izdavanja vlasničkih instrumenata u skladu s načelom prema kojem nijedan vjerovnik ne smije biti doveden u nepovoljniji položaj kako je utvrđeno u članku 33. stavku 1. Uredbe CCPRRR, te navesti jesu li potrebni posebni zahtjevi. Ova smjernica ima prekogranične dimenzije u slučajevima kada su uključeni strani dioničari s poslovnim nastanom u jurisdikcijama zemalja izvan EU-a i kada je potrebno uzeti u obzir dodatne zahtjeve.

U smjernici 10. navodi se zajednički skup elemenata i aspekata koje bi sanacijsko tijelo trebalo upotrebljavati za procjenu elementa 20. navedenog u odjeljku C Priloga Uredbi CCPRRR.

Smjernica 10.

Sanacijsko tijelo trebalo bi razmotriti sve posebne zahtjeve potrebne za izdavanje novih vlasničkih instrumenata iz članka 33. stavka 1. Uredbe CCPRRR (element 20. odjeljka C Priloga Uredbi CCPRRR), i to procjenom sljedećih aspekata:

- (1) bi li trenutna vlasnička struktura središnje druge ugovorne strane mogla biti izvor rizika zaraze u slučaju da se donese odluka o izdavanju novih instrumenata iz članka 33. stavka 1. Uredbe CCPRRR, te posebno jesu li kreditne institucije, članovi sustava poravnanja središnje druge ugovorne strane ili druge financijske institucije među kvalificiranim dioničarima
- (2) je li i u kojoj je mjeri središnja druga ugovorna strana u vlasništvu svojih članova sustava poravnanja te posebno svih zakonskih iznimaka od redosljeda prvenstva potraživanja koja se mogu predvidjeti u primjenjivom nacionalnom pravu kada se novo izdavanje vlasničkih instrumenata upotrebljava kao sanacijski instrument, kao i rizik zaraze do kojeg može doći uporabom takvog instrumenta
- (3) postoje li zakonske iznimke od redosljeda prvenstva potraživanja u zakonima bilo koje relevantne jurisdikcije zemlje izvan EU-a (npr. za strane ulagatelje/dioničare ili strane članove sustava poravnanja ili članove sustava poravnanja u stranom vlasništvu) i situacija u kojima bi zbog toga moglo doći do sukoba prava, a stoga i povećanja pravnih rizika pri izdavanju novih instrumenata iz članka 33. stavka 1. Uredbe CCPRRR
- (4) utječe li usklađenost sa zahtjevima koji se primjenjuju na inicijalne javne ponude na trenutak izdavanja novih vlasničkih instrumenata i pravodobnu isplatu takvih instrumenata u računima središnje druge ugovorne strane, uzimajući u obzir vremenski raspored i ključne etape sanacije.

5.12 Smjernica 11. – Elementi 18. i 21.: Mogućnost sanacije iz prekogranične perspektive

Cilj je smjernice 11. pružiti smjernice o tome kako bi sanacijsko tijelo trebalo procijeniti izvedivost sanacije središnje druge ugovorne strane iz prekogranične perspektive. U tom kontekstu sanacijsko tijelo trebalo bi procijeniti izvedivost i vjerodostojnost aranžmana središnje druge ugovorne strane u prekograničnom kontekstu, a posebno mjeru u kojoj se odluke donesene u svrhu sanacije mogu priznati i izvršiti u drugim jurisdikcijama, posebno u zemljama izvan EU-a.

U smjernici 11. navodi se zajednički skup elemenata i aspekata koje bi sanacijsko tijelo trebalo upotrebljavati za procjenu elemenata 18. i 21. navedenih u odjeljku C Priloga Uredbi CCPRRR.

Smjernica 11.

Sanacijsko tijelo trebalo bi razmotriti imaju li tijela zemlje izvan EU-a sanacijske instrumente potrebne za podršku sanacijskih mjera te prostor za koordinirano djelovanje s tijelima zemalja izvan EU-a te postoje li aranžmani i instrumenti putem kojih bi sanacija mogla biti otežana ako središnja druga ugovorna strana ima članove sustava poravnanja ili aranžmane o kolateralu u različitim jurisdikcijama (elementi 18. i 21. odjeljka C Priloga Uredbi CCPRRR), i to procjenom sljedećih aspekata:

- (1) ima li zemlja izvan EU-a okvir kojim se predviđa mogućnost priznavanja primjene sanacijskih instrumenata i provedbe sanacijskih mjera koje poduzimaju sanacijska tijela u EU-u ako takva mjera utječe na osobe ili subjekte u toj zemlji
- (2) može li zakonodavstvo u relevantnoj jurisdikciji zemlje izvan EU-a onemogućiti poduzimanje sanacijskih mjera u skladu s Uredbom CCPRRR, kao što je situacija u kojoj zemlja izvan EU-a može osporiti pravo sanacijskog tijela da otkáže neke ili sve ugovore središnje druge ugovorne strane u sanaciji ili primijeni korekciju dobitaka od varijacijskog iznosa nadoknade u sanaciji
- (3) jesu li sporazumi središnje druge ugovorne strane koji su uređeni zakonima zemlje izvan EU-a jasno navedeni na popisu u kojem se navodi identitet druge ugovorne strane središnje druge ugovorne strane
- (4) postoje li odgovarajući postupci za koordinaciju i komunikaciju te jamstva u pogledu mjera koje treba poduzeti između sanacijskog tijela središnje druge ugovorne strane i uključenog tijela zemlje izvan EU-a zbog utvrđivanja članova sustava poravnanja, klijenata, pružatelja usluga ili zbog lokacije imovine koja je uložena ili položena kao kolateral u okviru ugovora o financijskom kolateralu

- (5) postoje li odgovarajuća sredstva za priznavanje i provedbu u zemlji izvan EU-a odluka o sanaciji koje su donijela sanacijska tijela u EU-u
- (6) je li zakonima relevantnih jurisdikcija zemalja izvan EU-a predviđena naknada za izvlaštenje ili druga pravna zaštita kojom se štiti pravo na vlasništvo u slučaju provedbe ovlasti otpisa i/ili konverzije u kontekstu sanacije.

5.13 Smjernica 12. – Elementi 23.–26.: Učinak na financijske sustave, povjerenje u tržište te platne sustave i sustave za namiru

Cilj je smjernice 12. pružiti smjernice o tome kako bi sanacijsko tijelo trebalo procijeniti vjerodostojnost sanacije središnje druge ugovorne strane. U tom kontekstu sanacijsko tijelo trebalo bi procijeniti, u mjeri u kojoj je to moguće i koliko je to poznato sanacijskom tijelu, učinak sanacijskih mjera središnje druge ugovorne strane na pružatelje, klijente i dionike središnje druge ugovorne strane, platne sustave i sustave za namiru, financijska tržišta, financijski sustav i gospodarstvo općenito.

U smjernici 12. navodi se zajednički skup elemenata i aspekata koje bi sanacijsko tijelo trebalo upotrebljavati za procjenu elemenata 23.–26. navedenih u odjeljku C Priloga Uredbi CCPRRR.

Smjernica 12.

Sanacijsko tijelo trebalo bi razmotriti u kojoj se mjeri i. učinak sanacije središnje druge ugovorne strane na financijski sustav i na povjerenje u financijsko tržište može na odgovarajući način procijeniti, ii. u kojoj bi mjeri sanacija središnje druge ugovorne strane mogla imati znatan izravan ili neizravan nepovoljan učinak na financijski sustav, povjerenje u tržište ili gospodarstvo, iii. u kojoj bi se mjeri širenje zaraze na ostale središnje druge ugovorne strane ili na financijska tržišta moglo ograničiti putem primjene sanacijskih instrumenata i izvršavanja sanacijskih ovlasti; i iv. u kojoj bi mjeri sanacija središnje druge ugovorne strane mogla imati znatan učinak na funkcioniranje platnih sustava i sustava za namiru (elementi 23.–26. odjeljka C Priloga Uredbi CCPRRR), i to procjenom, u mjeri u kojoj sanacijsko tijelo ima informacije i podatke, sljedećih aspekata:

- (1) može li sanacija središnje druge ugovorne strane imati znatan izravan ili neizravan nepovoljan učinak na financijski sustav, povjerenje u tržište, gospodarstvo ili funkcioniranje platnih sustava i sustava za namiru. To se može dogoditi kada takve mjere negativno utječu ili ograničavaju uobičajeno funkcioniranje financijskih tržišta i/ili drugih infrastruktura financijskog tržišta (kojima središnja druga ugovorna strana pruža ili ne pruža usluge) ili financijskog sustava u cjelini. To se može dogoditi i kad su potrebni opća suspenzija trgovanja i poravnanja ili ograničenja u pogledu

trgovanja izvedenicama čije se poravnanje obavlja posredstvom središnje druge ugovorne strane u sanaciji

- (2) može li sanacija središnje druge ugovorne strane izazvati bilo koji potencijalni značajni poremećaj u funkcioniranju financijskih tržišta ili znatno negativno utjecati na troškove transakcija na financijskom tržištu
- (3) bi li vjerojatni negativni učinak primjene sanacijskih instrumenata središnje druge ugovorne strane na financijske sustave, realna gospodarstva ili funkcioniranje platnih sustava i sustava za namiru bilo koje utvrđene države članice ili Unije mogao ograničiti mogućnost primjene određenog sanacijskog instrumenta
- (4) je li vjerojatno da će primjena sanacijskih instrumenata utjecati na financijski sustav i povjerenje u financijska tržišta te mogu li se ti učinci primjereno ocijeniti utvrđivanjem scenarija, metodologija i pokazatelja
- (5) može li primjena sanacijskih instrumenata središnje druge ugovorne strane utjecati na realno gospodarstvo i dostupnost financijskih usluga u kratkoročnom do srednjoročnom razdoblju, na lokalnoj ili globalnoj razini za određenu vrstu izvedenica ili u odnosu na sve temeljne linije poslovanja središnje druge ugovorne strane ako je ta središnja druga ugovorna strana u situaciji *de facto* monopola ili oligopola
- (6) može li se odgovarajućim izdvajanjem svih postojećih sporazuma o interoperabilnosti između središnje druge ugovorne strane koja je u postupku sanacije i drugih središnjih drugih ugovornih strana ograničiti sve nepovoljne učinke primjene sanacijskih instrumenata i upravljati problemom zaraze
- (7) može li se vjerojatno širenje zaraze na druge središnje druge ugovorne strane ili na financijska tržišta i vjerojatni učinak sanacije središnje druge ugovorne strane na upravitelja sustava za namiru vrijednosnih papira i operatera platnog sustava koji pruža usluge središnjoj drugoj ugovornoj strani ograničiti primjenom predviđenih sanacijskih instrumenata i izvršavanjem sanacijskih ovlasti te, općenitije, bi li uključeni platni sustavi i/ili sustavi za namiru mogli pretrpjeti gubitke koji proizlaze iz sanacije središnje druge ugovorne strane i iznos takvih gubitaka.